

**ДО
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ**

**ДО
КОМИСИЯ ПО КУЛТУРАТА И
МЕДИИТЕ**

**ДО
КОМИСИЯТА ПО ТРАНСПОРТ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯ**

**Гр. София 1000
Пл. Народно събрание № 1**

Относно: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права, разглеждан от Народното събрание със сигнатура 902-01-9

УВАЖАЕМИ Г-ЖИ И Г-ДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

„Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК) се запозна с публикувания на страницата в Интернет на Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права със сигнатура 902-01-9 ЗИД на ЗАПСП). Чрез § 14 от посочения законопроект се предлагат промени в Закона за електронните съобщения (ЗЕС), които не са били обект на процедура по обществено обсъждане. В тази връзка бихме искали да изразим становището на БТК по предложението за § 14 от ЗИД на ЗАПСП, както следва:

На мнение сме, че при изменение на двата отделни закона ЗАПСП и ЗЕС на първо място следва да се вземе предвид, че тези актове регулират различни обществени отношения, които самият законодател е сметнал за необходимо да разграничи изрично. Така в чл. 2 от ЗЕС изрично е посочено, че законът не се прилага по отношение на съдържанието, пренасяно чрез електронните съобщителни мрежи, което, от своя страна, единствено може да бъде обект на права по ЗАПСП. Това разграничение е и причината законодателят да предвиди в двата закона различни по степен на въздействие механизми в случаите на увреждане на съответните обществени отношения. Ето защо, считаме че при разглеждане на предложенията за изменение в ЗЕС по § 14 от ЗИД на ЗАПСП, освен формалното съпоставяне на предложените текстове и процедури за изменение на двата закона, е необходимо по принцип да се гарантира в необходимата степен и правото на защита в производствата по административното наказване. В тази връзка е от особено значение предлаганите текстове да гарантират еднозначно следване на конкретна процедура, за

да не се допуска противоречиво тълкуване и в тази връзка правоприлагане на предложените нови текстове.

Във връзка с изложеното представяме на Вашето внимание и конкретни предложения за изменение на текстовете по § 14 от ЗИД на ЗАПСП, както следва:

1. Предлагаме изменение в § 14, т. 2 от ЗИД на ЗАПСП по отношение на предложението за нова ал. 4 в чл. 337 от ЗЕС при следната редакция:

„(4) Когато нарушителят е едноличен търговец или юридическо лице, актът за установяване на административното нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощено от него лице срещу подпис. При невъзможност нарушителят да бъде открит за връчване по посочения в предходното изречение начин, съставеният акт се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление, посочен в съответния регистър, в който е вписан търговецът или юридическото лице, или с електронно съобщение по реда на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление.“

Мотиви

На първо място, считаме че към връчване на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) чрез препоръчано писмо по адрес на управление или чрез електронно такова, следва да се пристъпва едва след неуспешен опит да се връчи лично или на изрично упълномощено да получава АУАН лице. Предложената в ЗИД на ЗАПСП редакция не показва необходимост от следване на такава задължителна, според нас, последователност. Нещо повече – предложението за изречение второ е разписано общо „при невъзможност“, като не е уточнено в какво може да се изразява тази невъзможност и може ли актосъставителят да се възползва от това предоставено право във всеки отделен случай безпрепятствено. Считаме, че невъзможността за връчване следва да се изчерпва единствено от невъзможността да бъде открит законният представител или упълномощено от него лице, тъй като това гарантира правото на защита в пълна степен. Ето защо, всяко друго разширително тълкуване на „невъзможност“, включително на субективна невъзможност от страна на актосъставителя, не следва да се допуска от закона. На мнение сме, че предложената от БТК редакция внася яснота в разпоредбата и не допуска противоречиво тълкуване и създаване на противоречива съдебна практика.

На следващо място, считаме че връчването на АУАН по електронен път е достатъчно общо разписано и не дава отговори на въпросите използва ли се квалифициран електронен подпис, от кой се изпраща АУАН (т.е. ползвателят на електронния подпис) и най-важното – на коя електронна поща следва да се изпрати. В тази връзка считаме, че единствено спазването на реда по Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление дава отговор на посочените въпроси. Нещо повече – спазването на посочените нормативни актове гарантира и необходимата сигурност в обществените отношения, свързани с ангажирането на административнонаказателната отговорност. Следва да се има предвид, че спазването на посочените нормативни актове е предложено в ЗИД на ЗАПСП по отношение на осъществяването на административнонаказателната отговорност при защита на авторското право и не

виждаме основание тяхното спазване да е изключено в предложението за изменение на ЗЕС.

2. Предлагаме изменение в § 14, т. 2 от ЗИД на ЗАПСП по отношение на предложението за нова ал. 5 в чл. 337 от ЗЕС при следната редакция:

„(5) Актът, изпратен по пощата с обратна разписка, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице, или от негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система за сигурно връчване. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-късната дата.“

Мотиви

В предложената от вносителя редакция не става ясно какво се има предвид под „информационната система на комисията“. Разработването и оперирането с такава система не е предвидена нито в общото законодателство, нито в специалното такова, касаещо правомощията на КРС, нито е ясно как създаването на такава система ще се отрази на държавния бюджет. В тази връзка предлагаме редакция, следваща изискванията на Закона за електронното управление, с които и КРС следва да се съобрази.

3. Предлагаме изменение в § 14, т. 2 от ЗИД на ЗАПСП по отношение на предложението за нова ал. 6 в чл. 337 от ЗЕС при следната редакция:

„(6) Ако след предприети от комисията действия по ал. 4 и 5 актът не е връчен по никой от изброените начини, съобщението за съставянето на акта се поставя на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган.“

Мотиви

Отново липсата на указване на последователност, която КРС следва да прилага в предприетите действия създава възможности за противоречиво тълкуване и прилагане на предложената разпоредба. На практика предложената редакция на разпоредбата обезсмисля разписването на предишните предложени такива. Това е и единствено възможният извод, доколкото към поставяне на съобщение на таблото и/или сайта на КРС може да се пристъпи и без опити за връчване по начините, предложени като нови ал. 4 и ал. 5 към чл. 337 от ЗЕС. В тази връзка предлагаме редакция, която гарантира че ще бъде извървян целия процес по предложените нови ал. 4 и ал. 5 към чл. 337 от ЗЕС преди КРС да пристъпи към поставяне на съобщение на таблото и/или сайта за издаден АУАН.

4. Предлагаме изменение в § 14, т. 2 от ЗИД на ЗАПСП по отношение на предложението за нова ал. 8 в чл. 337 от ЗЕС при следната редакция:

„(8) Когато нарушителят е търговец или юридическо лице и не се намери след предприети действия по връчване на наказателното постановление по посочените в ал. 4 и 5 начини, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се смята за връчено от деня на отбелязването.“

Мотиви

Не е налице правна или житейска логика административнонаказващия орган да не направи опити за връчване на наказателното постановление по начините, които е разработил и прилага по отношение на връчването на АУАН. Считаме, че следването на тази последователност при връчване на наказателни постановления гарантира правото на защита в пълна степен, с оглед въведените нови начини за връчване на АУАН. Последното е от особено значение, доколкото не следва да се прегражда необосновано правото на защита по съдебен ред при отчитане на предложените нови начини за връчване на АУАН.

Не можем да приемем аргументи от Закона за административните нарушения и наказания в конкретния случай, доколкото в последния не са предвидени предложените в § 14, т. 2 от ЗИД на ЗАПСП начините за връчване на АУАН.

С Уважение,

Славена Павлова,
Пълномощник на изпълнителния директор

